

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
A MUNICIPIULUI BUCURESTI
SERVICIUL SOLUTIONARE CONTESTATII**

DECIZIA nr. 2 din 06.01.2011 privind solutionarea
contestatiei formulata de **ABC**, cu sediul in, Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr./2010

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr./2010, inregistrata sub nr./2010 de catre Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Giurgiu cu privire la contestatia ABC inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr./2010.

Obiectul contestatiei il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. di/yy.yy.yyyy, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. rif/yy.yy.yyyy si comunicata prin posta in data de2010.

ABC contesta suma de **T lei** reprezentand:

- V lei TVA stabilita suplimentar;
- M lei majorari de intarziere aferente;
- D lei dobanzi de intarziere aferente.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art.206 si art. 207 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este legal investita sa se pronunte asupra contestatiei formulate de ABC.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.F.P. Giurgiu - Activitatea de inspectie fiscala au efectuat inspectia fiscala partiala la ABC, pentru perioada 01.03.2008-31.08.2009, in vederea solutionarii cu control ulterior a deconturilor de TVA cu sold negativ cu optiune de rambursare.

Constatarile inspectiei au fost consemnate in raportul de inspectie fiscala nr. rif/yy.yy.yyyy, iar in baza acestora a fost emisa decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. di/yy.yy.yyyy, prin care s-a stabilit o diferenta suplimentara de TVA de V lei si accesorii aferente in suma de M+D lei.

II. Prin contestatia formulata ABC solicita anularea integrala a deciziei de impunere contestate, aratand urmatoarele:

Neacordarea dreptului de deducere pentru suma de V1 lei pe motivul nedetinerii facturilor originale este eronata si nelegala, deoarece organele de inspectie fiscala s-au rezumat doar sa invoce art. 146 alin. (2) din Codul fiscal, fara sa verifice si sa analizeze facturile in cauza, anexate in original la contestatie.

Referitor la TVA in suma de V2 lei aferenta facturilor emise de SC G SRL, contestatoarea sustine ca avea drept de deducere in baza art. 134² din Codul fiscal, iar lucrarile de refacere hidroizolatiei la ferma M..... pentru care s-au facturat avansurile de acest furnizor au fost deja receptionate in baza procesului-verbal de receptie din data de 29.12.2009. Cu privire la

aceste facturi, contestatoarea invoca faptul ca organele de inspectie fiscala nu au verificat indeplinirea conditiilor de deductibilitate prevazute de art. 145 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, respectiv nu au verificat contractul, natura serviciilor prestate, situatiile de lucrari si procesul-verbal de receptie, nu au analizat intentia societatii de a realiza operatiuni taxabile si nu au indicat temeiul legal incalcat de societate, contrar prevederilor O.M.F.P. nr. 1.181/2007.

Totodata, ABC invoca prevederile art. 153 alin. (1) din Codul fiscal si pct. 66 alin. (2) din Normele metodologice, precum si jurisprudenta comunitara din cazurile C-110/94 Inzo si C-268/83 Rompelman referitoare la exercitarea dreptului de deducere a TVA pe baza intentiei persoanelor impozabile de a desfasura operatiuni taxabile, justificata atunci cand se efectueaza o serie de cheltuieli, inclusiv investitii, chiar daca acestea nu s-au realizat in final si nu se poate dovedi reaua credinta a persoanelor respective.

In ceea ce priveste TVA in suma de V3 lei din facturile emise de furnizorul SC D SRL, organele de inspectie fiscala in mod nelegal nu au acordat drept de deducere intrucat nu au procedat la o analiza temeinica a facturilor, nu au tinut cont de faptul ca marfa aprovizionata a intrat in gestiunea societatii si nu au precizat motivele pentru care acestea nu pot dobandi calitatea de document justificativ in raport de prevederile legale aplicabile, rezumandu-se sa invoce ca furnizorul comercializeaza marfuri de la societati cu comportament tip fantoma. Astfel, motivul invocat nu poate sa conduca la neacordarea dreptului de deducere a TVA pentru societate, care nu a avut legaturi directe cu acesti furnizori de tip fantoma, dovada fiind si jurisprudenta privind solutionarea contestatiilor consultata de pe portalul ANAF.

Aceleasi sustineri sunt invocate si in ceea ce priveste TVA in suma de V4 lei din facturile emise de prestatorul SC E SRL, pentru care societatea isi justifica dreptul de deducere cu facturi, contracte si situatii de lucrari.

Cu privire la TVA colectata in suma de V5 lei aferenta studiului "de piata si marketing pentru dezvoltarea activitatii de vanzari a SC Q SRL a produselor livrate de SC AM SRL pentru dezvoltarea retelei de retail a acesteia", contestatoarea sustine ca organele de inspectie fiscala au retinut o situatie de fapt eronata intrucat studiul a fost efectuat in interes propriu prin departamentul propriu de marketing. Or, subscrisa a efectuat studiul in interes propriu, nu pentru o alta societate, astfel ca nu exista posibilitatea sa emita factura catre ea insasi.

Referitor la TVA colectata in suma de V6 lei, organele de inspectie s-au rezumat sa invoce prevederile art. 138 lit. c) din Codul fiscal referitoare la ajustarea bazei de impunere, fara sa verifice daca discounturile acordate catre SC SP SRL si SC PA SRL au fost acordate dupa livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere in suma de M+D lei, calculate de la data facturilor de avans si pana la data stornarii acestora, organele de inspectie fiscala au retinut eronat situatia de fapt intrucat societatea a emis aceste facturi pentru avansurile incasate de la clienti si pe masura livrarii marfurilor le-a stornat si a emis facturile pentru marfa livrata. Prin urmare, este eronata sustinerea ca societatea a achitat avansuri deoarece subscrisa a fost in pozitia de furnizor, si nu de cumparator.

Pentru restul accesoriilor de intarziere contestatoarea sustine ca nu le datoreaza in baza principiului de drept "accesorium sequitur principale".

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile societatii contestatare, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este de a se stabili daca Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu analiza pe fond a contestatiei formulata de ABC, in conditiile in care, incepand cu data de 1 ianuarie 2011, societatea a dobandit calitatea de mare contribuabil, iar contestatiile

formulate de marii contribuabili nu se afla in competenta materiala de solutionare a directiei teritoriale.

In fapt, ABC a fost supusa inspectiei D.G.F.P. Giurgiu - Activitatea de inspectie fiscala, constatarile inspectiei fiscale fiind consemnate in raportul nr. rif/yy.yy.yyyy, in baza carora a fost emisa decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. di/yy.yy.yyyy.

Societatea a fost administrata in calitate de contribuabil mijlociu de catre organele fiscale din cadrul D.G.F.P. Giurgiu si, urmare schimbarii sediului social, a fost preluata in administrarea Administratiei Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a Municipiului Bucuresti din cadrul D.G.F.P.M.B. incepand cu data de 15 octombrie 2010, data comunicarii deciziei de inregistrare a sediului social si a domiciliului fiscal si a ramas in administrarea acestui organ fiscal pana la data de 1 ianuarie 2011, in conformitate cu prevederile art. IV alin. (1) si art. VI din O.M.F.P. nr. 2.759/2010 privind abrogarea unor ordine ale ministrului finantelor publice in domeniul administrarii contribuabililor mari si mijlocii.

Incepand cu data de 1 ianuarie 2011 ABC a dobandit calitatea de mare contribuabil, aflata in administrarea Directiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, asa cum rezulta din Lista marilor contribuabili cuprinsa in anexa nr. 2 (poz. H) la O.P.A.N.A.F. nr. 2.730/2010 privind organizarea activitatii de administrare a marilor contribuabili.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 33 si art. 209 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 33. - (1) Pentru administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, competenta revine aceluia organ fiscal, judetean, local sau al municipiului Bucuresti, stabilit prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, in a carui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al contribuabilului sau al platitorului de venit, in cazul impozitelor si contributiilor realizate prin stopaj la sursa, in conditiile legii.

[...]

(3) *Pentru administrarea de catre organele fiscale din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a creantelor fiscale datorate de marii contribuabili, inclusiv de sediile secundare ale acestora, competenta poate fi stabilita in sarcina altor organe fiscale decat cele prevazute la alin. (1), prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala".*

"Art. 209. - (1) **Contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere**, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situatiei emise in conformitate cu legislatia in materie vamala, a masurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispozitie de masuri, **se solutioneaza de catre:**

a) structura specializata de solutionare a contestatiilor din cadrul directiilor generale ale finantelor publice judetene sau a municipiului Bucuresti, dupa caz, in a caror raza teritoriala isi au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, accesorii ale acestora, precum si masura de diminuare a pierderii fiscale, in cuantum de pana la 3 milioane lei;

[...]

c) **Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala**, pentru contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, accesoriile acestora, precum si masura de diminuare a pierderii fiscale, in cuantum de 3 milioane lei sau mai mare, **pentru contestatiile formulate de marii contribuabili**, precum si cele formulate impotriva actelor enumerate in prezentul articol, emise de organele centrale cu atributii de inspectie fiscala, **indiferent de cuantum".**

Se retine ca dispozitiile art. 209 din Codul de procedura fiscala sunt dispozitii de interes general, ce stabilesc competenta materiala a organelor specializate in solutionarea contestatiilor in functie de mai multe criterii, inclusiv in functie de calitatea de mare contribuabil a contestatorilor, asa cum se precizeaza in mod expres la art. 209 alin. (1) lit. c) din Cod.

In virtutea principiului de drept "*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*" rezulta ca Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti nu este competenta sa se pronunte in cazul contestatiilor formulate de marii contribuabili, indiferent de quantumul sumelor contestate, aceasta fiind in competenta de solutionare exclusiva a Directiei generale de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

Cu privire la *schimbarea competentei de administrare a contribuabililor fata de competenta avuta la momentul depunerii contestatiei* s-a pronuntat si Directia generala juridica din cadrul A.N.A.F., care prin adresa nr./09.12.2010 a concluzionat urmatoarele:

"[...] in cazul in care pe parcursul solutionarii contestatiilor sunt incidente dispozitii care modifica competenta de administrare a contribuabililor, solutionarea acestora va fi definitivata de catre organele fiscale devenite competente prin aceste dispozitii".

De altfel, in acelasi sens s-a pronuntat chiar Directia generala de solutionare a contestatiei prin adresa nr./16.12.2010, care a precizat urmatoarele:

"Referitor la adresa dvs. nr./29.11.2010 privind competenta de solutionare a contestatiei formulata de ABC, precizam ca [...] in situatiile contribuabililor ale caror contestatii sunt in curs de solutionare insa pe parcursul derularii procedurii de solutionare acestia si-au schimbat domiciliul fiscal, organul fiscal competent potrivit legii, preia toate drepturile si obligatiile aferente procedurii de solutionare a contestatiilor".

Pe cale de consecinta, in conditiile in care, incepand cu data de 1 ianuarie 2011, competenta de administrare a contestatarei a fost stabilita in sarcina Directiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, asa cum rezulta din Lista marilor contribuabili cuprinsa in anexa nr. 2 (poz. H) la O.P.A.N.A.F. nr. 2.730/2010 privind organizarea activitatii de administrare a marilor contribuabili, urmeaza ca dosarul contestatiei ABC nr./2010 sa fie transmis Directiei generale de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, spre competenta solutionare.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 33 alin. (3), art. 209 alin. (1) lit. c) si art. 213 alin. (5) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si art. 1 alin. (1) si alin. (3) din O.P.A.N.A.F. nr. 2.730/2010 privind organizarea activitatii de administrare a marilor contribuabili

DECIDE:

Transmite dosarul contestatiei formulata de ABC impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. di/yy.yy.yyyy, emisa de D.G.F.P. Giurgiu - Activitatea de inspectie fiscala in baza raportului de inspectie fiscala nr. rif/yy.yy.yyyy, spre competenta solutionare, Directiei generale de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Curtea de Apel Bucuresti.